

Ko otroci sprašujejo o smislu življenja

Zakaj živimo, je eno izmed globokih vprašanj, ki jih otroci postavljajo svojim staršem. In le kdor sam išče smisel življenja, lahko nanj odgovori.

Mami, zakaj živimo? Mamo vprašanje preseneti. Sredi avtobusa, polnega ljudi. Vprašanje je jasno in glasno. Vsi so ga slišali. Zdaj radovedno prikažejo materin odgovor. Prav tako kot njen otrok. Napetost narašča. Mati razmišlja: Kaj naj odgovorim? Tukaj? Ali sploh obstaja odgovor? Ali naj raje obrnem pozornost drugam,

zamenjam temo, rečem, o tem se bova pogovorila pozneje, srčece moje? ...

Otroci sprašujejo. Imajo vse polno vprašanj. Ko se naučijo govoriti in izražati svoje misli, sprašujejo starše, stare starše, učitelje, tudi potnika, ki sedi poleg njih na avtobusu. Kar zasipajo nas z vprašanji. Hočejo, da jim odrasli pojasnimo svet. Pokaži mi! Povej mi! Kako, zakaj? Zakaj ne?

In kaj je z odgovori?

Iskanje odgovorov

Na globoka in daljnosežna otrokova vprašanja odrasli nimajo takojšnjega odgovora. Če ga sploh imajo. Včasih se odzovejo nemočno, včasih nasilno. Ne sprašuj toliko, ne sprašuj neumnosti. Včasih razmišljajo. Kaj naj rečem? Kako naj ubesedim? Nenadoma postane pomembna vsaka beseda. Saj so tudi vprašanja zelo pomembna. So življenjska vprašanja. Nujna vprašanja, ki nam jih zastavlja življenje, in vprašanja, ki jih ljudje zastavljamo življenju.

Živimo, da bi zrasli, pojasni mati svojemu otroku na avtobusu. Kot majhna gosjenica, ki se bo nekega dne razvila v prelepega metulja. Ali kot roža, ki se obrača za sončnimi žarki, da bo lahko vzcvetela. Veliko je prisposodob, ki pomagajo pojasniti. Ko iščemo odgovor, se lahko zatejemo k čemu znanemu, k osebni izkušnji, k religiji, Svetemu pismu ali drugim svetim spisom, k naravi ali znanosti, h knjigam ali zgodbam.

Ali pa poiščemo odgovor v sebi.

Od srca k srcu

Vprašanja, ki jih postavljajo otroci, nas lahko na kaj spomnijo, lahko se dotaknejo česa, kar se skriva globoko v naših srcih. Vprašanje, ki izvira iz srca, kliče po odgovoru iz srca! Mnogokaj je večje in pomembnejše kot človek sam. Kdor je izkusil to resnico, lahko otroku o njej pripoveduje. Kdor je iskal odgovore v sebi, lahko otroka opogumi, naj poišče pot k svojemu notranjemu bitju in ji sledi.

Na tej poti lahko najdemo vse življenjske odgovore. Tudi odgovor na vprašanje, zakaj živimo. Kdor se je odpravil na popotovanje k svojemu notranjemu bitju, lahko otroku odgovori nekako takole: Da, Bog obstaja. Vsak človek na Zemlji bo postal Božji graditelj in bo tudi sam pomagal graditi veliko Božje stvarstvo.

Vsakdo ima svoje življenjsko poslanstvo

Človek, ki lahko tako odgovori, je že spoznal, da ima vsakdo od nas svoje življenjsko poslanstvo, svojo osebno življenjsko nalogo, ki jo mora v življenju spoznati in izpolniti. Naloga ni povezana le z nami, marveč tudi z ljudmi, ki jih poznamo, in z ljudmi, ki jih bomo spoznali.

Če želiš najti svojo življenjsko nalogo, vprašaj te ljudi, kaj jim lahko daš, reče mati. To je najpomembnejši napotek, ki ga lahko da otroku, ki išče odgovore. Kdor sledi temu napotku, ugotovi, da ga ljudje potrebujejo na različne načine. Tako se v mladem človeku polagoma krepi zavedanje, da je nepogrešljiv za ljudi.

Source:

<https://si.rosycross.org/sl/artikel/ko-otroci-sprasujejo-o-smislu-zivlj...>